

til opgave at modvirke terrorisme. I den forbindelse er man opmærksom på, om herværende sympatisører af terrorgrupper overtræder lovgivningen. Handler organisationer af den art, som omtales i spørgsmålet, i strid med den danske straffelovgivning, vil politiet selvstændigt foretage relevante, nødvendige dispositioner.

Som det fremgår af ovenstående besvarelse af spørgsmål nr. S 146, er hverken Rigspolitichefen eller Justitsministeriet umiddelbart i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt at redegøre for andre landes lovgivning og praksis på dette område. Justitsministeriet finder ikke på det foreliggende grundlag, at der er behov for at iværksætte en nærmere kortlægning heraf.

Ad spm. nr. S 203

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 1363, lød således:

Til justitsministeren (17/4 98) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om efterforskningen af afviste asylansøgere, der fortsat lever i skjul i Danmark og tilsyneladende får hjælp af udlændinge og danskere her i landet, og vil ministeren forøge strafferammerne for disse overtrædelser af lovgivningen?«

Supplerende svar (4/6 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitichefen:

»Rigspolitichefen har oplyst, at efterforskningen i straffesager henhører under Politidirektøren i København og de enkelte politimestre, jf. retsplejelovens § 114, stk. 1. Dette gælder således også efterforskningen i sager vedrørende forsættelig bistand til en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet – overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3.

Det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at en udlænding, der efter reglerne i udlændingeloven ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Udrejser udlændingen ikke frivilligt, påhviler det politiet at drage omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Udgangspunktet er således, at en udlænding, som ikke har ret til at opholde sig her i landet, selv skal sørge for sin udrejse. Politiet har til opgave at kontrollere, at udlændingen er udrejst, og hvis dette ikke er tilfældet, at sørge for, at det sker.

En asylansøger er normalt ikke frihedsberøvet, men opholder sig på et asylcenter, mens ansøgningen behandles af udlændingemyndighederne.

Hvis asylansøgeren er i besiddelse af pas, når ansøgningen indgives, inddrages dette af myndighederne under sagens behandling. Da politiet ikke foretager udrejsekontrol, kan asylansøgeren imidlertid frit udrejse af landet på et hvilket som helst tidspunkt. Indrejse i et andet land vil dog være illegal, medmindre asylansøgeren er i besiddelse af gyldig rejselegitimation, som giver ret til indrejse i det pågældende land.

Hvis en asylansøger forsvinder, mens sagen er under behandling hos Udlændingestyrelsen eller i Flygtningenævnet, underretter disse myndigheder Rigspolitiet, som efterlyser asylansøgeren i Det centrale Kriminalregister. Samtlige politikredse underrettes hermed om efterlysningen.

Politiet foretager udrejsekontrol dagen efter, at en af udlændingemyndigheden fastsat udrejsefrist er udløbet, jf. Indenrigsministeriets cirkulære af 12. februar 1997.

Konstateres det ved udrejsekontrollen, at asylansøgeren ikke er udrejst, vil den pågældende normalt blive frihedsberøvet, indtil udsendelsen kan finde sted.

Hvis en asylansøger er forsvundet, sker der efterlysning i Det centrale Kriminalregister, og politiet foretager en aktiv eftersøgning af vedkommende.

Rigspolitiet skønner, at en efterlyst asylansøger er udrejst af landet, når den pågældende i forbindelse med udrejsekontrol på indlogeringsstedet og en aktiv eftersøgning ikke kan findes eller i øvrigt ikke kan findes, når politiet har brug for den pågældendes tilstedeværelse, f.eks. fordi der skal foretages en forkyndelse eller en afhøring.